

19 60

NAŠA LUČ

3

**Vez med Slovenci
po Zapadni Evropi**

9. LETNIK

»«

List izide desetkrat v. letu, vsak mesec razen
junija in avgusta.

»«

Za uredništvo odgovorja: dr. Janko Hornböck.
Založba: Družba sv. Mohorja. Tiska: Tiskar-
na Družbe sv. Mohorja. Vsi v Celovcu.

Naslov uredništva in uprave:

**»NAŠA LUČ«, Viktringer Ring 26,
Celovec-Klagenfurt, Austria.**

»«

List naročajte pri poverjenikih ali naravnost
pri upravi. Če ga naročate pri upravi v Celov-
cu, stane na leto: 28 šil., 50 bfr, 6 ffr, 4 h. gld,
5 DM, 700 lir, 12 angl. šil, 1.50 dol.

»«

Printed in Austria.

Dobre zakonske žene

Na naš članek o »Možu in pol« nam je
poslal »France muzikant« iz Pas-de-Calais
poročilo, da so možje v gostilnah blebetali,
da »so možki božja stvar, žensk pa da nas
Bog obvar«! Nato razlaga, kakšne so do-
bre zakonske ženske.

So: lepe kot angeli v cvetju nedolžnosti,
zale kot rožice, ljubljene deklice, mile kot
trtice, žlahtne kot kapljice, kakor lilije
cvet razveseljujejo ta svet. V življenju le
dvoje src bije za tebe: sprva materino, po-
tlej pa srce zakonske žene. Marljive, zveste,
modre in ponižne so dobre zakonske žen-
kel »S prsti plete, z ного giblje, kuha, ši-
va, pere, vmes pa lepe pesmice poje. Kako
prijetno v sobi diši, kadar se v ponvi ,pra-
ta' obrača ter veselo cvrči. Zvečer zadnja
k počitku leže, zjutraj zgodaj prva s po-
steljice zleze...« Res, da cel dan z jezičkom
reglja, vmes se pa tudi ljubko smehlja.

Svoje otroke uči samo lepe stvari, večkrat
svojega moža modro svari.

Dobra krščanska žena moli vsak dan.
Molitev, zvestoba, gospodinjski red in sna-
ga v hišo ubrani samega vraga!

Žena spremlja rada svojega moža. Naj-
zvestejši in edini spremljevalec možu na
potu življenja je zakonska žena.

Da se ne bodo ob tej hvali žene prevzele
in postale ošabne, omenimo še, da se pre-
nekateri rado zgodi, da na starost osamlje-
na kot vdova v kotu čepi, premišljuje mla-
dost, toči solze in ni ga, ki bi ji tolažil o-
tožno srce.

Gotovo ste že slišali to pesmico:

*Spomladi je lepo, ko rožice cveto,
metuljčki letajo in ptičke pojejo.
Tud' moje ženke glas mi dela kratek čas;
kdor hoče slišat' ga, naj pride v vas.*

*Veselo je polet', ko sliš'mo ptičke pet:
hvalijo Stvarnika za vse, kar on nam da.
Pa moje ženke glas mi dela kratek čas;
kdor hoče slišat' ga, naj pride v vas.*

*Prav fletno je jesen', ko z ženko v družč'no
grem;*

*kjer mnogo je ljudi, pozabim vse skerbi.
Pa moje ženke glas mi dela kratek čas;
kdor hoče slišat' ga, naj pride v vas.*

*Prav fletno je pozim', ko za pečjo sedim,
kozarček vinca pijem in tobak kadim.
Pa moje ženke glas mi dela kratek čas;
kdor hoče slišat' ga, naj pride v vas.*

Pa nazdravimo sedaj še možem in izra-
zimo svoje voščilo, da bi še mnogo let sreč-
ni pili božjo kapljico svojim ženam na čast
in na njihovo ljubo zdravje.

France-muzikant.

**Kdor se ne boji besede, temu tudi palica
ne bo pomagala.**

**Zastonj je zbirati tam, kjer je nepoznana
varčnost.**

**Ne morejo biti siti volkovi, ako so jagnjeta
ostala živa in cela.**

MAREC 1960

Iz daljne Avstralije

Slovinci si v Avstraliji počasi pomagajo „na noge“. V zadnjih mesecih se jih je spet precej poročilo, največ s Slovenkami. Za mladega fanta v tujini je pač najbolje, da si ustvari dom.

Mnogih se je sprva polastilo razočaranje. Novi svet jim je bil tako tuj. „Živa duša nam še ni pokazala, da smo dobrodošli,“ piše nekdo. Počasi se človek tudi takega sveta privadi in, ko bi moral druge novodošle sprejeti, kmalu nimaš celo sam več srca za druge...

Vlak je odtrgal obe nogi Leopoldu Slokarju iz Fairfielda. Leži v bolnici v Sydneyu, poln poguma in vdanosti v načrte božje Previdnosti.

Lani so umrli: vsled avtomobilske nesreče: Marija Božič, roj. Podbevšek; Štefan Kreitner, Avgust Prinčič, Franc Vrb. — Na delu so se smrtno ponesrečili: Rudolf Lenarčič, oče Albin Tomšič, Anton Hrelja (na železnici). Kap je zadela Stanka Muleja, ki je bil 19 let v Avstraliji. Umrli so tudi: 84-letna Marija Plazer, oče Hrast Alojzij, Jože Jelen, Anica Kaluža, roj. Dekleva, Franc Lubej, Zdenka Knap, Mihael Metral, mati Veronika Nerat, Adolf Seidler, mati Ernesta Sitar, roj. Zorn, Roman-

Smisel trpljenja

Bežen pogled v življenje nam pokaže, kako širno je kraljestvo trpljenja. Pod njegovim bičem se človek zvija kot črv in v srcu se uporno ponavlja vprašanje: Od kod in čemu vse to?

Zadnjič smo v delno osvetlitev tega problema kratko navedli nekaj razlogov; a kraljestvo trpljenja nosi v sebi polno skrivnosti, ki jih človek do konca sveta ne bo mogel popolnoma objasniti.

Ali bi ne bilo koristneje na trpljenje gledati v drugi luči?

Trpljenje je vsekakor nekaj slabega, proti čemur se je treba boriti, ali vendar skriva v sebi neko silo, ki jo moremo obrniti v svoj blagoslov.

+

„Sreča laže, bolečina govori vedno resnico“, pravi Boëtius. Govorica bolečine je trda in neprijetna, a prepričljiva. Revščina, bolezen, nasprotovanje, preganjanje, neuspeh, narodna katastrofa, izgnanstvo, smrt in podobno so zadeve, ki človeka nagibajo k razmišljanju in često povsem drugače usmerijo življenje. Trpljenje nas prisili, da zapustimo neresno plitkost ter iščemo globin. Človek bi rekel, da solze, ki namakajo oči, odstranjujejo meglo, ki slepi. Po trpljenju vidimo marsikaj bolje in pravilneje.

Kaj ve o življenju tisti, ki ni nikoli trpel?

Človek, ki je šel skozi šolo trpljenja, bo laže razumel brata v stiski in mu bo hitel na pomoč. A kje naj oseba, kateri je trpljenje nepoznana stvar, išče besede tolažbe za brate v bridkosti?

Znano je, da najdemo največ razumevanja v družinah, ki so morale okušati vso trdoto življenja. Sv. Vincencij Pavelski je želel zaupati otročiča pravkar umrle vdove družini, ki je bila najbolj siromašna ter je imela največ otrok. Bil je prepričan, da bo otrok tam najbolj ljubljen.

Sv. Vincencij je dobro razumel, da je trpljenje šola bratske ljubezni.

+

Brez pomena je slepcu dopovedovati o barvah. Enako je često brez koristi govoriti o duhovnih stvarih človeku, ki se je zakrknil v svojo domišljavost. A kopel trpljenja bo skoro redno prej ali slej tudi takemu vrnila pravi pogled na svet in življenje. Posebno ti, ki imajo opravka z bolniki, često doživljajo, kako je trpljenje uspešna šola ponižnosti in resnice.

Človek se z vso silo navezuje na ta svet. Gará in se muči za minljive dobrine, a za duhovne, neminljive... nima časa. Spet so bolezen, starost, onemoglost

in smrt dragega bitja trdo, a potrebno opozorilo, da je ta svet samo naše prehodno bivališče in da se bo treba ločiti od stvari.

Trpljenje je torej v resnici sijajen učitelj življenja.

+

Kristus ni prišel na svet, da bi odvzel trpljenje. On sam je trpel mraz, glad, žejo in utrujenost. Bil je žalosten zaradi izgube sorodnikov in prijateljev. Doživel je grenkobo smrti.

Toda s Kristusom je trpljenje dobilo čisto poseben pomen.

Njemu je trpljenje služilo kot **s r e d s t v o** za rešitev sveta iz oblasti greha. S tem je bridkost dobila **z a d o s t i l n o** vrednost in postala dragocenost, ki ima to čudovito moč, da rešuje od posledic greha. Trpljenje od tedaj igra silno vlogo v zgodovini človeštva.

D A R I T E V

Daritev bodi ti življenje celo:
Oltar najlepši je — srcá oltar,
Ljubezen sveta v njem — nebeški žar,
Gospodu žrtev — vsako dobro delo.
O, da srcé gojilo bi vsekdar
Ta sveti žar, naj živo bi gorelo,
Enako kresu vedno ti plamtelo,
Bogú in dómu žgalo vreden dar!
Odločno odpovej se svoji sreči,
Goreče išči drugim jo doseči;
Živeti vrli mož ne sme za sé,
Iz bratov sreče njemu sreča klije,
Veselje ljudsko njemu v óku sije
In tuja solza mu meči srcé!

Spesnil *Simon Gregorčič*

(Ob strani čitaš voščilo: „Dolgo Te Bog živi!“)

Postalo je pogoj resničnega napredka in dejanskega dviga človeka.

Iz tega razloga izbrane duše sprejemajo, celé iščejo in ljubijo trpljenje. Ne trpljenje zaradi trpljenja! To bi bilo zločinsko, ker človek ni rojen za gorjé, marveč za srečo. Plemenitim dušam je trpljenje pogoj duhovnega napredka, sredstvo zadoščevanja in orožje za osvoboditev od greha, ki je glavna nesreča za človeštvo.

Kakor je Bog hotel, da človek svojo umno delavnost pridruži njegovi ustvarjalni moči pri izpopolnjevanju sveta, tako je Kristusova želja, da verniki s trp-

ca Vrtačič, oče *Franc Zupančič*.

Lepo so se postavili Slovenci pri evharistični procesiji, kjer so šli pod lastnim banderom in s svojimi narodnimi nošami na čelu.

V Adelaidi so filmski snemalci poizkušali avstralske fante, kdo bi bil primeren za neki nov film. Nad sto fantov je čakalo in upalo, da bodo izbrani. Toda sredi dopoldneva so Hollywoodčani ustavili svoje delo in rekli: „Počakajte nas za kako uro. Gremo k maši.“ Pustili so vse in šli k maši. Po maši pa so izbirali fante naprej. Ko so se nekateri čudili temu, so rekli: „Verska dolžnost je verska dolžnost. Ko smo snemali film v puščavi, smo šli z letalom k maši ali pa smo plačali duhovniku pot, da je prišel maševat. Pa ne bi šli tukaj v cerkev, ko jo imamo pred nosom!“ — Ta dogodek kaže, da se Slovenci lahko v tujini tudi česa naučimo. V avstralskem listu sem bral, da ponekod Slovenci zmeraj povrnejo duhovniku vse stroške za vožnjo, ko pride k njim. S tem pokažejo pred drugimi narodi, da so ponosni in da nase nekaj dajo. Slovenski izseljenški duhovnik ne bi smel nobenega tujca prositi za podporo za preživljanje. Če mora to delati, kaže, da njegovi zanj slabo skrbijo in da je iz malo vrednega naroda.

Kristus

in trpljenje

Čeprav Kristus ni prišel odvzet trpljenja z zemlje, vendar nalaga vsem neizprosno borbo proti temu zlu. Gospod je celo izjavil, da je lajšanje

Krasna
je
božja
narava
tudi
v
snegu

trpljenja edini dokaz ljubezni do Boga. Proti zlu in trpljenju je napovedal splošno mobilizacijo. Ljudje bodo sojeni po njihovi požrtvovalnosti v tem boju in po njihovi ljubezni do trpečih:

„Tedaj (ob poslednji sodbi) poreče kralj tistim, ki bodo na njegovi desnici: ‚Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta, prejmite kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Zakaj lačen sem bil in ste mi dali jesti; žejen sem bil in ste mi dali piti; popotnik sem bil in ste me sprejeli; nag sem bil in ste me oblekli; bolan sem bil in ste me obiskali; v ječi sem bil in ste prišli k meni.‘ Tedaj mu bodo pravični odgovorili: ‚Gospod, kdaj smo te videli lačnega in smo te nasitili ali žejnega in smo ti dali piti? Kdaj smo te videli popotnika in smo te sprejeli ali nagega in te oblekli? Ali kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?‘ In kralj jim bo odgovoril: ‚Resnično povem

ljenjem sodelujejo pri delu za rešitev sveta. Apostol sv. Pavel je tako mogel reči: »Dovršujem na svojem telesu, kar manjka na Kristusovem trpljenju«.

+

Kaj bodo materialisti rekli v tolažbo delavcu, ki se je vse življenje trudil za »socialistično zgradbo družbe«, a je sedaj onemogel priklenjen na bolniško posteljo? Kakšno mesto imajo trpeči v njihovi »družbi«? Kakšen smisel daje trpljenju njihov nazor? Po njihovem umevanju je človek, ki iz kateregakoli razloga ne more sodelovati pri proizvodnji, zajedavec, ki s svojim obstankom povzroča nepotrebne stroške in ovira napredek družbe. Ni čudno, da imata tu obup in samomor često zadnjo besedo.

Kako vzvišeno pa je krščansko mišljenje glede tega mučnega vprašanja! Bolniki, trpeči in onemogli pri nas niso odveč, temveč igrajo nadvse odlično vlogo pri delu za rešitev sveta. Njihovo delovno orodje, njihovo orožje za osvoboditev je trpljenje, pridruženo trpljenju Kristanega na gori Kalvariji.

Mladi in zdravi GRADIJO svet s svojim umom in s svojimi rokami. Onemogli in trpeči pa svet REŠUJEJO s svojim trpljenjem.

+

Po vsem tem, kar je bilo rečeno o vrednosti in smislu trpljenja, bomo lažje razumeli sv. Vincencija Pavelskega, ki je sam zelo bolan imel navado reči: »Če

bi mi vedeli, kakšni dragoceni zakladi so skriti v naših boleznih in preizkušnjah, bi jih sprejemali s tako hvaležnostjo, kot sprejemamo resnično dobroto.«

Naj to razmišljanje vlije poguma in tolažbe vsem bratom in sestram v bridkostih!

Naši trpeči so najodličnejši člani naše skupnosti. Naš blagoslov so!

Pri tem mislimo s posebnim spoštovanjem na naše trpine z rudarsko boleznijo.

Naj vsem dragi Bog nakloni moč, da bodo mogli vdano vršiti svoje poslanstvo trpljenja in s tem reševati sebe, slovensko skupnost in ves svet!

»Blagor žalostnim, zakaj ti bodo potolaženi« (Mt 5, 5).

V-ko.

vam: *Kar ste storili kateremu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili*« (Mat 25, 34-41).

Krščanska morala je v bistvu ogromna borba proti trpljenju.

Ali zapovedi ne merijo predvsem na odpravo VZROKOV bridkosti in gorja na svetu, ki so nesloga, sovraštvo, zavist, maščevalnost, napuh itd.?

Kardinal dr. Alojzij Stepinac — umrl

Za vzvišenim vzorom vodnika in učenika svojega ljudstva, škofom dr. Gregorijem Rožmanom, ki je umrl v izgnanstvu, je nadomoma zdaj Bog poklical drugega pričevalca resnice in pravice kardinala dr. Alojzija Stepinca, zagrebškega nadškofa, ki je bil prisiljen po več letih zapora zdaj bivati v svoji rojstni vasi konfiniran.

Kardinal Stepinac bo ostal v očeh vsega sveta vzor zvestobe Cerkvi in načelom sv. vere. S svojim pogumnim zadržanjem nasproti brezbožnim silam je dajal poguma tisočem katoličanov v Jugoslaviji, pa tudi vsem drugim, ki hočejo ostati zvesti Bogu, pa naj bodo pravoslavni ali kake druge veroizpovedi.

Rajni kardinal Stepinac je bil velik prijatelj Slovencev, kar je posebej pokazal med zadnjo vojno, ko je pomagal stotinam slovenskih beguncev, ki so pribežali na Hrvaško pred nacisti ali so bili tja nasilno preseljeni. Sočustvujemo z bratskim hrvaškim narodom, ki je izgubil velikega moža iz preproste družine. Naj bo ta žrtev pravni dar Bogu, neskončno usmiljenemu, da

bi Cerkvi v domovini zasijali dnevi večje prostosti in večje svobode, kot jo ima sedaj.

Rojen je bil v Krašiću 1898. Leta 1930 je bil posvečen v mašnika in že 4 leta nato postal zagrebški pomožni škof, leta 1937 pa pravi nadškof velike zagrebške nadškofije, star šele 36 let — tedaj najmlajši nadškof na svetu. — Sedanji režim se je hotel znebiti najvišjega predstavnika jugoslovanskih škofov, zato ga je krivično obsodil 1946 na 16 let ječe. Leta 1952 je doživel največje odlikovanje pred svetom, ko je bil povzdignjen v kardinala sv. Cerkve.

Junaški ribič

Po lepi murski dolini teče reka Mura. Mirno šumlja in šepeta svoje pravljice; saj jih mnogo zna. S svojimi bregovi loči Prekmurje od ostale Slovenije. Nekdaj so se tamkaj šopirili tuji oblastniki. Mura se tega dobro spominja in o tem pripoveduje v naslednji pravljici.

*

Pred mnogimi leti je živel ob Muri ubog ribič. Skromno, a zadovoljno je živel s tem,

kar mu je dajala reka. Pozimi, ko za ribolov ni bilo tako ugodno, je pletel različne reči iz šibja, ki ga nikoli ni zmanjkalo ob reki. Te reči je potem prodajal ljudem iz oddaljenih krajev in dobival v zameno potrebna živila. Tako so potekala mnoga leta v miru in zadovoljstvu.

Nekega dne je bilo tega konec. V deželo so prihrumeli sovražniki. Pobili so mnogo ljudi, mnoge pa izgnali v sužnost. Z madžarske planjave so vdirali v Slovensko krajino, vsak dan dalje.

Tudi ribič je zvedel za to. Vedel je, da bodo tujci prebrodili Muro in vdirali dalje v notranjost Slovenije. Obvestil je o tem ljudi onstran reke. Zbrali so se in se pomenili, kako se upreti sovražniku.

»Treba bo zvijače,« pravi ribič, »brez zvijače sovražnika ne bomo premagali.« Dobro je poznal namreč sovražnikove čete.

»Da, treba je kaj ukreniti! Kar tako se sovražniku ne smemo ukloniti,« so modrovali možje z druge strani reke. Dolgo časa so se menili, pa ničesar sklenili.

»Premišljujemo dalje! Mogoče bo komu kaj pametnega padlo v glavo. Bomo videli jutri,« zaključil ribič posvetovanje.

Ko se je ribič vrnil domov, je povedal ženi, da niso ničesar pametnega sklenili. Po večerji je šla družina počivat. Ribič se je izmuznil iz koče in stopil k reki. Sedel je v čoln in se zamislil v valovanje šumljačje Mure.

*„Bistra Mura, al' boš dala
al' sovragu pomagala,
da pograbi nas otroke tvoje!?”*

*Nihče več pojoč
ne bo veslal, ko sovražnik
nas Slovence bo teptal!*

*Bistra Mura, al' sovraga boš sprejela,
svoj zaklad mu izročila
in kot pomočnika ga najela?”*

Mura pa mu je pela in odgovarjala:

*„Ne bom sovražnikom vas dala,
tudi' njemu ne bom pomagala,
le zato poslušaj me:*

*čoln velik naredite,
lukenje v kotu ne pozabite,
preko mene sovražnika peljite,
v dno valov ga potopite...”*

Razveselilo se je ribičevo obličje in s to mislijo se je vrnil v kočo ter hotel zaspati. Obračal se je na postelji in ni mogel zaspati. Mura mu je tiho šepetala svojo pesem in mu pravila svoje pravljice...

Navsezgodaj je vstal in šel obiskat sosedo. Na obrazu se mu je videlo, da mu je padlo v glavo nekaj pametnega. »Na delo, prijatelji!« jih je pozdravil. »Malo časa imamo, hitimo! Zgraditi moramo kar se da velik čoln.«

Ne da bi ga spraševali dalje, so se spravili na delo. Še pred večerom je bil brod narejen.

»Dobro, prijatelji! Ostalo bom opravil sam. Ostanite mirni! Sovražnika se bomo rešili,« je dejal ribič. Nato je šel in prepelel čez reko svojo družino, da bi bila varna in da bi potem lahko nemoteno sprejel sovražnika. Navrtal je še čoln in zatisnil oči.

Drugega dne proti poldnevju so prihrumeli sovražniki. Požgali so kočo. »Če nas ne prepelješ čez reko, te bomo ubili!« so mu zagrozili. Dopovedoval jim je, da vsega ne more prepeljati naenkrat. Prosil jih je, naj dajo orožje v manjši čoln, sami pa naj vstopijo v veliki čoln. Sovražniki, željni boja in nestrpni, so prevzetni stopili v veliki čoln in orožje položili v manjšega. Spustili so se čez reko.

Toda čim bolj so se bližali drugemu bregu Mure, tem bolj se je čoln napolnjeval z vodo. Spoznali so prevaro, a bilo je prepozno. Ribič je popustil vesla in skočil v vodo. Nekaj mu jih je sledilo, toda brega razen ribiča ni nihče dosegel. Ribič pritegne mali čoln in ga prepelje na drugi breg. Zagledajo ga sosedje in kar ne morejo verjeti svojim očem.

»Kako si mogel to storiti?« ga vprašujejo?

»Kako? Izgubil sem čoln, a dobil orožje in pobil sovražnike.«

»Kako si izgubil čoln?«

»Voda ga je požrla in sovražnike v njem!« »Toda zdaj na delo, bratje! Mi smo rešeni, a naši sosedje so v sužnosti. Moramo jih rešiti. Zdaj imamo orožje, zgradimo splav!«

Tako so se pripravili za boj. Še tisto noč

so napadli sovražni tabor in tam ukanili stražarje. Rešili so svoje brate sužnosti in se zmagoslavno povrnili v svoj domači kraj, kjer je bilo nato veliko praznovanje. Prebivalci obeh strani Mure so sklenili svoje prijateljstvo.

Zvečer pa, ko so od boja in veseljačenja zaspali, je stopil ribič v svoj čoln in z valovi reke šepetajoč zapel:

*„Bistra Mura, hvala ti!
Suženjstva si nas rešila
in sovražnika pobila!“*

Tako vidimo še danes, da sta si Štajerec in Prekmurec še zmeraj dobra prijatelja in še dozdej nista razbila prijateljstva, ki sta ga sklenila pred mnogimi leti.

K. B., Francija

Pisatelju Tolminske v spomin

Na Svečnico so pokopali v Ljubljani pisatelja Ivana Preglja. V 76. letu je 31. januarja umrl. V letu 1883 je zagledal luč sveta pri Sv. Luciji na Mostu (v Soški dolini) v revni tolminski družini. Starši so mu umrli še malemu in dobrotniki so ga

dali v latinske šole. Postal je profesor in učil dijake v Gorici, v Pazinu, v Idriji, v Kranju in končno v Ljubljani, dokler mu nista ohromela desna roka in noga.

Je gotovo eden največjih slovenskih pisateljev. Njegove knjige dihaajo lepoto slovenske besede, bolečino Tolminske, Istre in Koroške. Vse življenje je živel in trpel vso usodo našega naroda. Mnogi pisatelji med nami so se klanjali tem in onim malikom. Pregelj pa je bil trden in klen na temelju vere in ljubezni do slovenske domovine. Zato je razumljivo, da mu po vojni doma niso smeli izdati njegovih knjig in se ga ob 70-letnici niso spomnili. V tujini, kjer so nam ljubezen do doma, do rojstnega kraja in lepe slovenske besede svetle luči, se pa iz srca klanjamo njegovemu spominu in mu kličemo: Slava!

Bog in Slovenija

V jeziku sladkem, ki ga znam,
po ljubi materi imam,
iz zvestega mi vre srca
pozdrav najlepši ta:

Bog in Slovenija!

Ko gledam naše zemlje rast,
bridkosti njene, njeno čast,
se v spev mi plete iz solza
pozdrav najlepši ta:

Bog in Slovenija!

Pa vidim brate za mejó,
kako v verigah sužnji mró;
da bi odrešil jih gorja,
solzan rotim Bogá:

Bog in Slovenija!

Naj jutro vzhaja na nebo,
naj sahne sonce za goró,
na tujem vem in vem domá
pozdrav edini ta:

Bog in Slovenija!

In ko mi ura bila bo,
da v črno moral bom zemljo,
naj zadnjič še časti Boga
pozdrav najlepši ta:

Bog in Slovenija!

Ivan Pregelj je napisal to pesem, ki jo naši pevski zbori večkrat zapojejo in izseljenci radi slišijo. Znani so kar štirje napevi.

SVETA LUCIJA ob Mostu na Soči - rojstni kraj + dr. Ivana Preglja

MAR VEMO?

»Da smo najmanjši narod na svetu, a da je prav v tem vsa naša usoda in pot. Smo majhni namreč, pa moramo pred vsemi velikimi edini biti, kar vsi ti večji nikoli postati ne morejo. Dano nam je po vseh prirodnih zakonih, ki v njih venomer božjo modrost občudujemo, dano nam je, da moremo biti Eno.«

»Da je naša veličina v majhnosti, a da smo prvotni kljub stoteremu cepljenju s strupi zapadne civilizacije, ker smo sploh še obstali.«

Ivan Pregelj

»Verjamem v bodočnost edine naše kulture, in to je jezik od Prešerna do Župančiča, naše spričevalo za življenje in naš edini človečanski dokument. Sicer pa je slovensko pisati neskončno večja samozavest kakor pa služiti umetnosti v kakšnem drugem velikem kulturnem jeziku. Naš jezik je namreč neskončno mladosten, otroški in prav zato apriorno pesniški.«

Ivan Pregelj

Iz življenja

Vstopila je gospodična, nekaj nad dvajset let stara.

»Dober dan.«

»Dober dan.«

»Prosim, če bi mi dali krstni list.«

»Vaše ime, dan rojstva...?«

Medtem ko pišem krstni list, me zanima versko življenje te moderne ovčice.

»Greste kaj v cerkev?«

»Ne, nikoli, ker ne verujem v duhovnike.«

»Jaz tudi ne, hčerka! Jaz verujem v Boga. A ker smo ravno pri duhovniku: kaj so vam hudega storili?«

»Poznala sem nekega duhovnika, ki ni bil nič prida, ki... no, saj si lahko mislite. In če je bil ta tak, so taki tudi drugi. Vsi ste enaki.«

»Počasi, počasi, dekle. Vaša mati še živi, kajne?«

»Ne, umrla je pred petimi leti.«

»No, Bog ji daj večni mir in pokoj, a ne-

kaj vam bom zaupal: ali veste, da je bila vaša mati ničvrednica, pijanka, počest...»

»Molčite! Kaj govorite? Moja mati je bila poštena ženska.«

»Veste, poznal sem neko žensko, ki je bila ničvredna, ki se je prodajala za majhen denar. No, in če je bila taka, so tudi druge take, vse ste enake. Torej tudi vaša mati in vi. Tako vi sklepate o duhovnikih, tako jaz sklepam o ženskah.«

Ne vem, če sem jo prepričal. Toliko se mi je pa zdelo, da le ni odhajala tako do kraja gotova v svojih mislih o duhovnikih, kot je prišla.

Plavolasa gospa petintridesetih let.

»Smem v cerkev?«

»Seveda, kako ne?«

»Iskala sem cerkev, pa ker ni zvonika in je tako skrita med hišami, jo je težko najti.«

Iz domačih krajev

V Žalcu je pogorela velika hmeljarna. — V idrijskem rudniku živega srebra, ki je danes četrti na svetu po proizvodnji, so izsledili nove žile te dragocene rude in sicer v smeri proti Gorenjski. — V Limbušu pri Mariboru je začela delovati velika žaga.

Še ne vemo, zakaj je bilo zadnje čase pod zelo starim izgovorom »protidržavnega in protiljudskega delovanja« obsojenih na zapor 6 duhovnikov in 2 bogoslovca. Čudno za napredno oblast, da se poslužuje istih argumentov, kot so to delali sovražniki krščanstva pred 2000 leti.

Umrli je Andrej Pavlin, dolgoletni župnik pri Sv. Katarini. Pokopan je bil v Zalogu pri Cerkljah na Gorenjskem. — Umrli je tudi bivši hotelir na Bledu Ivan Juretič. — S tovarnjakom je padel v Gruberjev kanal v Ljubljani inž. Franc Pirnat in so ga našli šele čez mesec dni.

8. februarja je bila 111. letnica smrti največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Doma je ta dan kulturni praznik. Toda vsi Slovenci, brez ozira, kje smo in kakšno naziranje imamo, se ta dan s posebnim spoštovanjem in ponosom spominjamo moža, ki je prvi dvignil slovensko

»Kaj ste šele malo časa v tem kraju?«

»Prejšnji teden smo se preselili sem. Priidite kdaj blagoslovit stanovanje. Mogoče bo tako več sreče.«

»Kaj ni sreče pri hiši?«

Po nekaj besedah je začela pripovedovati: »Lepo hišico smo imeli v središču mesta, pa jo je mož zaigral na konjskih dirkah. Vedno si je izposojal na lastno pest denar iz blagajne, kjer je v službi. Kolikokrat sem mu rekla, naj pusti tisti denar, ker ga bodo vrgli na cesto, če ga zasačijo. Ni ubogal. Izposojal si je in igral. Izgubil je deset tisoč, igral znova, izgubil znova, nekaj priigral, pa spet več izgubil znova, nekaj priigral, pa spet še več izgubil. Bilo je na tem, da ga zasačijo, nujno je potreboval denar. Ni mu ostalo drugega kot prodati hišo in poravnati dolgove. Otrok je, pri svojih tridesetih letih je popoln otrok. Vse življenje so ga na rokah nosili, zato je tak. Jaz sem

besedo na višino vseh drugih kulturnih jezikov in prvi pokazal, da se v našem materinem jeziku ravno tako dajo na najlepši način izraziti najgloblja čustva in misli kakor v vsakem drugem kulturnem jeziku.

V »Delu« smo brali: »Predmeti, nakupljeni v inozemstvu med specializacijo, niso oproščeni plačila carine. To olajšavo uživajo le tisti jugoslovanski državljani, ki so uvožene predmete nabavili v inozemstvu med svojim službovanjem. To pomeni, da so oproščeni plačila carine samo tisti ljudje, ki so bili službeno premeščeni od jug. oblasti v tujino in tamkaj dobivajo plačo.

Letos je na univerzi v Ljubljani 7.100 slušateljev in 570 pedagoških delavcev, profesorjev in asistentov. V letu 1965/66 pa računajo, da bo 12.000 slušateljev in 2.000 pedagoških delavcev. Pa so prostori že sedaj tesni. Sklenili so zgraditi nove zgradbe. Če bodo res gradili, bo tako dobro uporabljen denar, ki ga v obilni meri plačuje oblastem delovno ljudstvo vseh vrst in vseh poklicev.

Govorijo, da bi izsušili Ljubljansko barje in ga spremenili v naravni park. Proti temu ne bo nihče protestiral, posebno Ljubljančani ne, ker bodo imeli morda malo manj megle.

Celjsko gledališče je pred kratkim gosto

Ostali smo štirje: trije bratje in jaz. Kot najstarejša sem morala garati, da preživim družino. S sorodniki sem se tolkla zaradi dediščine. Nisem zmagala, a borila sem se in, dokler bo le mihal tale mezinec, toliko časa bom branila svojo pravico. Tako sem se pripravila na zakon. Škoda, da on ni imel take priprave: ne ve, kaj je življenje. Knjig pozna dosti, življenja pa prav nič. Zato je tak. Zame se dosti ne zmeni. Niti enkrat me ne vpraša, ali sem utrujena, ali bi česa rada. Zanj je ženska sužnja, žival. Če mu po-
tožim, da sem utrujena, pravi, da je take edino prav, da sem le svojo dolžnost izpolnila. Če jokam od trpljenja in zapuščenosti, pravi, da sem igrala. V kino gre sam, mene nikdar ne povabi. Ko je šel na počitnice, mi je kar v obraz povedal, da bo šel z neko žensko, češ da sam ne more iti, z me-

V Ljubljani so otvorili povečano javno kopališče v palači Zavarovalnega zavoda. Je edino v Sloveniji, ki ima tudi parne kopeli. Sedaj se lahko koplje v eni uri 100 oseb. Gotovo je to še veliko premalo za mesto, kot je Ljubljana.

Na prvi hokejski tekmi v letošnji sezoni je v »Ljubljana« premagala »Zagreb« z rezultatom 12 : 3.

noj pa da ne kaže iti, ker sem bila ravno noseča ... Naj mi reče kdo, da ni Boga, ki vse to vidi, ki bo nekoč plačal in kaznoval vse dobro in hudo! Naj reče kdo to; tak ni vreden — oprostite izrazu —, da bi mu človek pljunil v obraz!»

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

Moderni ples. — A: Ali veš kaj je to »bugi-vugi«? — B: »Ne, povej!« — A: »To je moderni stroj za pridelovanje masla.« — B: »Kako to misliš?« — A: »No, da! Daj v žep steklenico mleka in zapleši en ,bugi-vugi' in maslo je narejeno.«

Napredek Koprskega pristanišča: V koprsko luko je meseca januarja priplulo 14 večjih domačih in tujih ladij, s katerih je bilo raztovorjenega nad 23.000 ton raznega blaga. Če prištejemo še mali obalni promet z manjšimi ladjami, ki pristajajo ob starem pomolu, dobimo število 23.800 ton. To je pa samo za spoznanje manj, kot je imela koprška luka prometa v vsem letu 1957, to je skoraj 50% lanskega prometa in 34% blagovnega prometa, ki so ga lani opravile vse tri luke Slovenskega Primorja (Koper, Izola in Piran).

9

Kaj je novega med nami?

Rojakom po Angliji sporočamo, da za post in Veliko noč velja vse, kot je v prilogah, tako februarske kot marčne »Naše luči«. Posebej opozarjamo, da obe drugi nedelji (v marcu in v aprilu) odpadeta. V marcu imamo potem skupno z drugimi narodi 20. marca Apostolstvo sv. Cirila in Metoda. V aprilu pa je druga nedelja cvetna ter bo č. g. Kavalar drugod zadržan.

V župni cerkvi v Windsoru so *krstili* 17. jan. Mihaela Jakoba Jenšterle. — V Bedfordu je bil 9. januarja krščen Ivan Krivec. — Čestitamo!

Blagoslovi novih domov: V zadnjem času so bili blagoslovljeni: Romaničev v Windsoru, Klobučarjev v Burnleyu in Krivčev v Bedfordu. — Tudi »Triglav« imamo na Angleškem. Tako so Leskovčevi imenovali svoj novi dom v Swindonu, Wiltshire, kamor so se preselili iz Treforesta (Pontypridd, S. Wales).

Novi begunci: Že od decembra, potem pa v januarju in februarju prihajajo nove skupine beguncev, katerih skupno bo 210, ako vlada ne bo dovolila večje vselitve. Največ je med njimi Jugoslovanov in približno tretjina Slovencev. Večinoma je zanje dobro poskrbljeno tako s stanovanji kot tudi z delom, ki ga vsak sposoben dobi takoj, in tudi po sposobnosti.

LIEGE-LIMBURG

Pomotoma še nismo poročali, da sta preteklega julija gospod *Leopold* in gospa *Marija Mrak* iz Mechelena slavila *srebrno poroko*. Zakoncema, ki sta nam v sinovih Poldetu, Francu in Ivanu dala odlične peve in igralce, v mali hčerki Marie-José pa najboljšo deklamatorko, k slavlju iskreno čestitamo in kličemo na mnoga leta!

V januarju sta gospod in gospa *Krpač* iz

Eisdena slavila 40-letnico zakonskega življenja. Zakonca sta lepo odgojila sina, ki je na žalost med vojno postal smrtna žrtev nesreče v rudniku, in hčerki Liziko in Marico. Slavljenca vsi poznamo kot vodilnega delavca za slovensko in katoliško stvar. Toplo čestitamo z željo, da bi v krogu hčerk, zetov, vnukov, vnukinj in prijateljev dočakala zlato poroko.

Zadnjo nedeljo v januarju je slovensko društvo »*Slavček*« imelo svoj *redni občni zbor*. G. Stanko Novak je kot predsednik podal poročilo o delu v pretekli poslovni dobi in izjavil, da začasno ne more več tako aktivno sodelovati v društvu. Isto je izjavila njegova žena ga. Alojzija. Občni zbor je obema izrekel zahvalo za požrtvovalno sodelovanje zadnjih let.

V novi odbor so bili izvoljeni: g. Jakož Vinko, predsednik; g. Mrgole Ivan, podpredsednik; ga. Vozel Ljudmila, tajnica; g. Moličnik J., podtajnik; g. in ga. Cesar Jože in Marija, blagajnika; g. Blatnik Franc, podblagajnik; gg. Kavše Anton in Novak Jan sta člana nadzornega odbora. Vabimo vse Slovence, da se z veliko pripravljenostjo za delo strnejo okrog te mlade, a navdušene ekipe!

V Viemesmeeru je g. Avsec Roman popeljal *pred oltar* nevesto gđč. Ljubico Kožar. Bog daj srečo!

V Zwartbergu so v družini g. Hvalive Bruna dobili lepega in zdravega fantiča, ki je pri *sv. krstu* dobil ime Patrik. Čestitamo!

Glede *bolnikov* bi bilo najbolje navesti imena zdravih in reči, da so ostali vsi bolni. Trenutno imamo poročilo samo iz Eisdena, kjer je bil bolan g. Trselič, pri Simončičevih oba, pri Gorjanovih in Globevnikovih vsi, ga. Avsec Ančka, ga. Ledinek. V Vuchtu je g. Stanko Revinšek za krajši čas iskal zdravniško nego v bolnici.

Naši pokojni: Nepričakovano je umrl g. *Anton Globevnik* iz Eisdena. Zaradi svoje gostoljubnosti in veselega značaja je imel mnogo prijateljev, kar se je lepo pokazalo ob njegovem velikem in lepem pogrebu. Moški zbor, katerega član je tudi pokojnikov sin Jože, mu je v slovo ganljivo zapel žalostinki. Vdovi ge. Jožefi, sinu Jožetu,

hčerki Zinki in zetu g. Stanku Revinšku izrekamo toplo sožalje.

V Zwartbergu je mučno odjeknila vest, da se je smrtno ponesrečil na cesti g. *Ozvald Hinterberger*, član naše organizirane skupnosti. Zapušča užaloščeno vdovo in dva otročiča. Uboge sirote! Rojaki so pokojniku priredili lep pogreb. — Obeh pokojnikov se spominjamo v molitvi!

CHARLEROI-MONS

Zvonovi so spet zazvonili dvema našima rojakoma, obema žrtvama dela v rudniku. 22. jan. je bil v Mont-sur-Marchienne pri Charleroi pogreb rudarskega invalida *Jožeta Kržišnika*, roj. 1889 v Dobravi pri Zireh. Lepo število let je živel z invalidno pokojnino. — 27. jan. pa je bil v Obourg pri Monsu pogreb *Cirila Gregorčiča*, roj. 1926 v Bači pri Sv. Luciji. Tik pred koncem dela pod zemljo se je zvalil nanj velik kamen in mu pretrgal nit življenja. Rojaki iz Havré in okolice so ga z drugimi vred, z bratom in stricem iz Francije, spremili na zadnji poti. Preostalim družinam obeh naše iskreno sožalje. Molimo zanj!

Gripa je prišla mnoge rojake, ponekod jo je imela cela družina.

V Audregnies sta sklenila *zakonsko zvezo* rojak Milan Gostiša in Jeanine Decourthy. Na mnoga leta! Srečno!

Dne 10. marca bo slavil 80 let svojega življenja in na sv. Gregorja tudi god najstarejši naš rudar, upokojenec, vrli rojak *Gregor Novak*, ki mu ob tej priliki iz srca čestitamo. Stanuje s svojo družino v Bray-lez-Binche. S svojo ženo, ki bo septembra obhajala 74 let, sta hodila po mnogih deželah in skozi slabe čase. On je doma od Svete Marjete pri Rimskih Toplicah, ona pa iz Brumsvega pri Mariboru. Škoda, da nas ni več tam okoli, pa bi to redko slavje slovesno in po domače praznovali.

PAS-DE-CALAIS

Zaradi mrzle vlažne zime je letos zbolelo veliko ljudi. Vsem, ki trpé, želimo olajšanje in skorajšnjo pomlad, ki bo vsem prinesla novo upanje.

12. dec. sta bili *kršчени* Claudine in Colette Robaus. Srečnim staršem naše čestitke.

30. jan. sta se *poročila* Feliks Mustar in Sophie Bielawski. Naj ju spremlja sreča in božji blagoslov!

*

Duhovne obnove za velikonočno spoved bodo:

6. marca: *Vendin-le-Vieil*. Spoved od 8. ure dalje. Maša ob 8.45 uri. Ostale postne nedelje ne bo službe božje. — 8. marca: *Meurchin*. Spoved od 8. ure dalje. Maša ob 8.30 uri. — 9. marca: *Wingles*. Spoveduje se od 8. ure, sv. maša ob 8.30 uri. —

Bolniki lahko sprejmejo zakramente doma. Vsi rojaki ste lepo vabljeni, da se duhovne obnove udeležite in zvesto izpolnite velikonočno dolžnost.

PARIZ

Slovenci imamo *službo božjo* vsako nedeljo ob petih popoldne v kapeli Montcheuil, 35 rue de Sèvres, métro: Sevres-Babylone. Vabljeni!

VAŽNO!

V nedeljo, 20. marca, bo sv. maša za Slovence *izjemoma* v cerkvi Notre-Dame de Lourdes, 4 rue Saint-Fargeau, Paris 20e, in sicer ob ŠTIRIH popoldne. — Po sveti maši bo ob 1½6 v bližnji dvorani (109 rue Pelleport, 200 metrov od cerkve) *prirediti*, kjer bodo slovenski fantje iz Pariza pripravili šaloigro »OBČINSKI TEPČEK«. — Pridite v obilnem številu in povabite tudi svoje prijatelje in znance!

V nedeljo, 31. jan. smo imeli v svoji sredi zastopnika pariškega kardinala *škofa msgr. Ruppa*, ki je obenem ravnatelj vsega dušnopastirskega dela med vsemi izseljenci v Franciji. Prišel je na *kanonično vizitacijo*, to se pravi, prišel je, da se na lastne oči prepriča, kako deluje slovenska župnija v Parizu. Daroval je sv. mašo, nato pa so ga pozdravili v imenu vse slovenske skupnosti v Parizu č. g. Čretnik, v imenu otrok ga je pozdravil Kerčev Marko, v imenu mož in fantov g. Omahen, v imenu deklet in žena pa gdč. Minka Jevšek. Škof je bil vidno ganjen. Izrazil je svoje veselje, da je zopet med Slovenci. Pohvalil je lepo sodelovanje vseh pri sveti maši kakor tu-

di petje našega zbora. Vse je pozval, naj ostanemo zvesti veri in Cerkvi in prav tako tudi svojemu narodu. Nato je vsakega pozdravil in se pri vsakem zanimal, koliko časa je že v Franciji, kje dela in kje stanuje. Naj Brezjanska Mati božja, katere lepo podobo smo mu darovali v spomin, čuva in vodi naše ljudi v tujini!

V zakramentu *sv. zakona* so povezali svoje življenjske poti: 10. januarja Danijel DODIČ in Slava DELFAR, oba doma iz Obrova pri Hrušici, 24. januarja pa Josip MALNAR, doma iz Plešč pri Reki, ter Marija KLEPEC, doma iz Padovega pri Osilnici, stanujoča sedaj v Ozoir-la-Ferrière/Seine-et-Marne. Obema paroma izrekamo svoje iskrene čestitke.

BRAINE (Aisne). — 25. januarja so številni Slovenci iz bližnje in daljne okolice spremili na zadnji poti Marijo KOCET,

roj. Zdravec. Pokojna je bila doma iz Lipe v Prekmurju, roj. 1909. Leta 1926 se je poročila s Štefanom Kocet; njuna družina (trije sinovi in dve hčerki) je živela v Franciji od leta 1930. Bolezen jo je zadnja dva mesca priklenila na posteljo. Tedaj jo je obiskal slovenski duhovnik iz Pariza ter ji prinesel tolažilo svete vere. Pogrebne obrede sta opravila č. g. Čretnik iz Pariza ter g. dekan iz Braina. Možu in vsej družini izrekamo iskreno sožalje!

LYON. — Naslov slovenskega duhovnika v Lyonu je: Č. g. *Karel KOZINA*, 53 rue Auguste Comte, LYON 20, telefon: 42-16-07.

Sv. maša za Slovence je vsako prvo nedeljo v mesecu ob 5. uri popoldne v cerkvi STE. CROIX, Rue Condé, kjer smo se že parkrat z veseljem zbrali okrog našega gospoda, zadovoljni, da ga imamo med sabo.

OB LUKSEMBURGU

AUMETZ. — 16. jan. se je poslovila od nas do vesoljne sodbe, ko se bomo zopet dobili skupaj, vdova *Jožefa Madotto* v 76. letu starosti, doma iz Št. Martina pri Gorici. Bolehna je bila več let; bila je že boljša, pa je zopet morala v posteljo; že parkrat je zato prejela zakramente za umirajoče in se mogla tako na smrt dobro pripraviti. — Pa smrt se ni zadovoljila samo z njo. V soboto, 30. jan. zvečer je napadla kakor iz zasede 69-letnega *Franca Gantarja* iz Cerkna na Goriškem in mu vzela življenje, lahko rečemo v par trenutkih. — Kaj bo, če bo šlo tako naprej, se sprašujejo nekateri v Aumetzu. V enem mesecu dva, ki sta nas zapustila, niti ne v enem mesecu, v 14 dneh. Resnično: ne vemo ne ure ne dneva; vemo, da bomo umrli, ne vemo pa, kako in kje. — Bližnjim in daljnim sorodnikom obeh umrlih iskreno sožalje!

Umrle Slovence naj bi nadomestili *novorojeni*. Družino Stanka Kuneja iz Aumetza je 10. jan. razveselila hčerka *Brigita*; krščena je bila 23. jan.; za botra sta bila pekovski mojster Anton Kunej in njegova sestra Otilija.

Po 13 letih je prišel iz Amerike obiskat svoje domače in obenem na počitnice za par tednov marist g. *Leopold Gorišek*. 7. februarja je odpotoval v Lyon na 5-mesečni študijski tečaj, nato se vrne zopet med nas in potem odpotuje nazaj v Ameriko. Želimo mu veliko uspeha pri učenju kot tudi pri njegovem apostolskem delu.

OB NEMŠKI MEJI

Iz naše pisarne:

Po Božiču je Dete v jaslicah dobilo družbo: 17. 1. je bil *krščen* v Merlebachu Mirko Jokič in razveselil starše Marka in Marijo Komogar iz Hombourg-Haut. — 24. 1. je bila tudi tam krščena Danijela, ki je dobila po priznanju očetovstva na občini ime Urbiha. — Dne 31. 1. je bila v Merlebachu krščena Brigita, hčerka Gilberta Diho in Liliane Mlekuš iz Cité Jeanne d'Arc. — Poleg teh so prinesli botri k sv. krstu še Magdaleno Vendramini, hčerko Rudolfa in Magdalene, roj. Zabukovec, iz Cité Jeanne d'Arc, krščeno v Cité Jeanne d'Arc; dalje Ano-Rose, rojeno 28. 1. v Morsbachu, hčerko Kristijana Gauss in Marije, roj.

Rebec, krščeno 7. 2. v Morsbachu. — Naj velja za vse prelepa beseda sv. pisma: „Dete pa je rastle in se krepilo, vedno bolj polno moдрosti in milost božja je bila z njim“ (Lk 2, 40).

V cerkvi so sklenili sv. zakon Avgust Škvorc in Marija Celec 19. 12. 1959 v Merlebachu. V isti cerkvi dne 22. 1. 1960: Ludovik Budna in Marija Jurkovič, dne 31. 1. Jožef Blažević in Marija Hrvatin; v cerkvi na Hochwaldu pa Marijan Colija in Marija Umek dne 6. 2. Colija Marijan sodeluje pri cerkvenem pev. zboru »Slomšek«

SLOVENSKI AVTOMOBILISTI!

Ko kupujete ali prodajate avto,
ko hočete zamenjati gume,
ko je vaš avto treba umiti ali namazati,
ko žejen zahteva bencinske pijače,
se obrnite na

ESSO SERVICE

11 Avenue de la Republique, Jarny,
Meurthe-et-Moselle,

kjer Vam vsak dan postreže

FLORIJAN MOČILNIKAR

v Merlebachu, zato so jima naši pevci med slovesno poročno mašo lepo peli. Vse omenjene je poročal podpisani, ki jim ponovno želi srečo v njihovem življenju! —

Ob tej priliki prosim še one, ki so sklenili zakon samo na občini, da isto čimprej storé tudi v cerkvi! Ne zametujte pomoči božje, brez katere je človek velika sirota na zemlji!

Prežalostno so zapeli zvonovi pri Naši Materi božji z Brezij v Habsterdicku, ko so nesli k večnemu počitku rojaka očeta Ivana Levec, roj. v Kamniku 23. 10. 1908, smrtno ponesrečenega 19. dec. pri delu v rudniku. Žalostni vdovi Tereziji in 6 sinovom izražamo res krščansko sožalje! Naj jim Kraljica mučencev, naša dobra nebeška Mati, izprosi močne vere in tolažbe, da bodo lažje prenašali ta strašni udarec!

*

Že skoro 14 dni tu in daleč naokrog razsaja gripa. Smrtnih žrtev še ni bilo veliko, bolnice pa so polne in obiskovalcem vstop

dolgo časa prepovedan. Neki zdravnik je po radiu nasvetoval najboljše zdravilo: ostati doma, dokler ne preneha bolezen. Kdor more, naj se tega drži, v primeru resne nevarnosti pa ne pozabite poklicati tudi duhovnika v hišo!

Za romanje v Lurd iščemo primerneга romarskega vlaka. Škofija Metz organizira romanje od 3.—10. maja, toda vlak gre najprej v Torino v Italiji in od tam v Lurd, kjer bodo romarji samo 3 dni. Mi želimo iti naravnost v Lurd in tam ostati 6 dni! Ko bomo našli primeren vlak, organiziran od kake druge škofije, bomo to sporočili!

PRIDITE V HABSTERDICK!

Vsako leto pobitimo 1. maja k naši Materi božji v Habsterdick. Letos je ta dan nedelja. Kapela je zasedena. Zato moramo prestaviti naše romanje na poznejši čas: in sicer na binkoštni ponedeljek, 6. junija. Letos je 25 let, odkar prihajamo k Mariji v Habsterdick, zato je prav, da to romanje še posebno slovesno opravimo.

Spored: Spoved za stanovalce v Habsterdicku in okolici že na binkoštno nedeljo od 17.—19. ure. Na binkoštni ponedeljek zjutraj sv. maše in prilika za sv. spoved, ob 10. slovesna sveta maša s pridigo v našem in francoskem jeziku, nato še sv. maša ob 11. uri z ljudskim petjem.

Od 12.—14.30 ure prosto. Ob 14.30 uri se zberemo v kapeli, kjer bo najprej pridiga, nakar gremo v procesiji za sliko naše ljube Marije Pomagaj z Brezij po koloniji; med procesijo bomo prepevali litanije Matere božje in molili rožni venec. Ko se vrnemo v kapelo, bo blagoslov z Najsvetejšim po posvetitvi Materi božji pri Njenem oltarju. Tako bo, če bo lepo vreme, sicer pa bo vse v kapeli.

Tudi letos vabimo že sedaj prav iskreno vse častilce Matere božje, da: 1) na binkoštni ponedeljek ohranijo dan prost (torej da ne organizirajo kakih izletov), ampak da se zberemo v Habsterdicku.

2) Že sedaj omenjamo, da bomo pismeno povabili vsa društva, da bi prišla s svojimi zastavami in se vsaj po zastopnikih v Habsterdicku udeležila te procesije.

3) Vse, ki imate svoje avtomobile, pridite, ostanite tudi popoldne še pri Mariji. Po vseh

oddaljenih kolonijah organizirajte tako, da bodo rojaki lahko prišli z avtobusi na ta dan v Habsterdick.

4) Porabite lepo priliko, da opravite sv. spoved, prejmete sv. obhajilo pri naših dragih slovenskih duhovnikih, ki vam bodo ves čas na razpolago! Po končanih slovesnostih bo zopet blagoslov avtomobilov, motornih in navadnih koles. — St. Grim s

OBERHAUSEN (okolica)

Rojstva: V januarju se je naša kolonija povečala za dva krepka fantiča. Vsi smo jih veselili. Postala sta že božja otroka po sv. krstu in sicer: 10. jan. France Cezar, sinček Franca in Marije, roj. Turk, iz Osterfelda, Scheuerstrasse 5; 16. jan. pa Stanko Naglič, sinček Jožefa in Marije, roj. Mlakar, iz Osterfelda, Herzogstrasse 28. Oba krsta sta bila v kapelici St. Josefhospital v Sterkrade, kjer imamo vsako nedeljo ob 11. uri dopoldne slovensko sv. mašo.

Poroke: Veselja do ženitve naši mladi ljudje tudi v Porurju niso zgubili. Tako smo imeli v januarju kar tri poroke. Sto-

pila sta pred oltar 8. jan. France Težak, doma iz Hrastovca, župnija Zavrč na Štajerskem, sedaj rudar v Osterfeldu, in Karolina Krančan, roj. v Ljubnici, župnija Stranice na Štajerskem. Poročila sta se v cerkvi Srca Jezusovega v Sterkrade. — 30. jan. sta si obljubila zakonsko zvestobo Marijan Zupanc iz Celja, sedaj delavec v Rheinhausenu, in Rozalija Kovačič iz Zgornje Sušice pri Bizeljskem, ter Ferdinand Volf, rojen v Železnem, župnija Galicija pri Celju, sedaj rudar v Osterfeldu, in Marija Dacinger, rojena v Štatenbergu pri Mariboru. Oba para sta bila poročena v kapelici St. Josefhospital v Sterkarde. — Vsem obilo božjega blagoslova na novi življenjski poti!

Ko bi naši fantje imeli dovolj dobrih deklet, bi predpusť gotovo še marsikateri par pripeljal k oltarju. Želijo si deklet od doma, želijo si dobrih in poštenih Slovenk. Le škoda, da jugoslovanske oblasti delajo dekletom, ki bi rade šle za fanti v tujino, toliko težav s potnimi listi! Čemu? Tako že marsikateri naših fantov misli na zakon s tujkami. Je razumljivo. Le previdni naj bodo, da jih tujke ne bodo »prinesle okrog«. Mislijo naj tudi na to, da je vernost, delavnost, poštenje najlepša dekletova dota!

DRUŽABNI VEČERI: Dne 3. januarja smo se zbrali Slovenci iz Repelena in Meerbecka po večerni sv. maši k družabnemu večeru v Poušetovi gostilni na Lintfortstrasse. (Gostilničar je potomec slovenskih staršev in zna nekoliko slovensko. Zato se bomo tudi v naprej pri njem shajali.) Na družabnem večeru ima vsak priliko govoriti s slovenskim duhovnikom, lahko naroči slovenske časopise in molitvenike. Poleg tega pa smo to pot gledali tudi lepote naše domovine v barvastih skioptičnih slikah. — Podoben družabni večer smo imeli 17. januarja v Hildenu pri Düsseldorfu. Lokal smo že drugič dobili v Kolpingovem domu, Kirchhofstrasse 18. Navzoči so izrazili željo, da bi imeli enkrat na mesec tudi v Hildenu slovensko službo božjo. Upamo, da se bodo tudi fantje iz Mettmanna »okorajžili« in prišli k sv. maši. V prihodnji številki bomo povedali čas in kraj službe božje. — C. T.

Pevski zbor slovenskih fantov iz Oberhausena poje na „Slovenskem večeru“ 15. novembra 1959 v Sterkrade

Najstarejša izseljenka umrla

GLADBECK. — Predvojne izseljence nas je spet doletela žalostna vest, da je v Gladbecku zatisnila svoje oči ena od naših žen in sicer je umrla najstarejša izseljenka *Johana Cesko*, roj. Kosmač dne 8. 5. 1868. v vasi Hruške pri Moravčah pod Limbarsko goro. Leta 1906. se je poročila z Janezom Cesko; isto leto sta šla za zaslužkom v Nemčijo. Prva njuna postaja je bila Altenessen, a 1907. sta se preselila v Gladbeck, kjer sta ostala vse življenje. V starosti 91 let nas je draga pokojnica 22. okt. lani zapustila. Moža je izgubila že l. 1921. Oba sta bila dolgo let odbornika pri kat. slov. društvih ter dala zanje vso ljubezen in zvestobo. Krščansko sta živela in krščansko umrla. Pokojni naj bo lahka tuja zemlja in naj se spočije pri Bogu! Preostalim naše sožalje!

Dne 3. jan. 1960. smo izgubili pri vseh priljubljenega rojaka *Jožefa Kravanja*, roj. 27. nov. 1873. v Soči pri Bovcu. Na božični dan ga je zadela kap, vsa zdravniška pomoč mu ni več pomagala in ga je smrt rešila trpljenja. Tudi on je dosegel lepa leta — 85 let. Žena mu je umrla 27. 7. 1958. Tudi ta dva sta dolgo let zvesto in agilno delovala pri naših bivših društvih. Drage-mu pokojniku večni pokoj! Srečen vsak, ki v Bogu spi! Na svidenje nad zvezdami! — J. D.

KÖLN. — Tu se je ponesrečil z avtom 20-letni Mirko Trdin iz Čadrama pri Slov. Konjicah.

ESSEN IN OKOLICA

V zadnji številki „Naše luči“ smo pozabili omeniti *krst* malega in nadebudnega sinka Edvarda, staršev Lojzeta in Ivanke iz Wanne-Eickel. Naj nam starši oprosté to pomanjkljivost. Krščen je bil dne 16. jan. 1960 v župni cerkvi sv. Mihaela v Wanne-Eickel. — Na Svečnico, dne 2. II. 1960 pa sta bila sprejeta za božja otroka dvojčka Franc in Ladislav, sinka Gmajner Franca in Ane. Krst je bil v cerkvi St. Johann v Altenessenu. — V nedeljo, 7. II., pa je bil krščen Bogdan Jakob, otrok Jakoba in Frančiške Sodja iz Altenessena.

Dne 30. januarja sta si za večno obljubil *ljubezen* in *zvestobo* Omerzel Karel

iz Brestanice in Horvat Ana iz Črensovec. Poroka je bila v cerkvi sv. Tomaža v Bergeborbeck.

Smrt je pokosila dne 19. jan. komaj šest-najstletno *Erno Kozikar*. Pokopali smo jo 25. I. na pokopališču v Altenessenu.

Novorojencem želimo zdravja in dobre vzreje in vzgoje, novoporočencema obilo božjega blagoslova na skupni življenjski poti, materi-vdovi pokojne Erne pa, da bi jo smrt njene edinke ne strla, temveč da bi v molitvi dobila moč za prenašanje tega udarca.

Zadnjič smo omenili, da bo v *Stuttgart* prišel *slovenski duhovnik*. Upali smo, da se bo to zgodilo že v nekaj tednih. Zadeva pa se je nekoliko zavlekla, vendar pa bo duhovnik za gotovo prišel.

Velikemu prijatelju slovenskih izseljencev dolgoletnemu našemu dušnemu pastirju

č. g. Božidarju Tensundernu

v Recklinghausenu, duhovnemu svetniku in župniku, želimo ob njegovi

70-LETNICI

na mnoga leta!

Na mnoga leta, srečni, zdravi bili in Bogu služili!

SLOVENSKA IZSELJENSKA ZVEZA

Novi odbori:

V januarju in februarju si naša društva izbirajo nove odbore. Tako so bile volitve skoro v vseh društvih.

V Heerlerheide so bili izbrani v odbor sledeči člani Društva sv. Barbare: Martin Poglajen, predsednik; Jožko Robek, podpredsednik; Anton Šegec, tajnik; Slavko Romih, drugi tajnik; Štefan Pouh, blagajnik; Oto Januš, drugi blagajnik. Preglednika: Mihael Železnik in Leopold Strman.

Zastavonoša: Karl Taschauer in Anton Robek st.

V Eygelshovenu je bil izvoljen sledeči odbor: Albin Papež, predsednik; Franc Jančič, podpredsednik; Jakob Klenovšek, tajnik, in Franc Herle, blagajnik.

V Hoensbroecku so izvolili za predsednika Jakoba Klander; podpredsednik je Jožko Resnik; tajnika Jože Živec in Leo Britovšek; blagajnika Rudi Sinkovic in g. Ulaga. Zastavonoša: Filip Železnik in Franc Železnik; preglednika: Franc Železnik in Franc Vodeb.

Pevsko društvo »Zvon« pa ima sledeči odbor: Anton Robek ml., predsednik; podpredsednik Franc Jančič; tajnika Pepi Drenovec in Hilda Železnik; blagajnika Rudi Garaj in Erna Handler. Preglednika: Leo Britovšek in Rozi Kenda.

Tudi v dekliškem krožku so imele volitve v mesecu januarju. Pri volitvah je bila navzoča č. s. Justina in je bil izvoljen odbor: Hilda Železnik, predsednica, Julija Bruggeman, podpredsednica, Fini Drenovec, tajnica. Blagajničarki: Tini Strman in Fini Resnik.

O volitvah v Lindenheuvelnu in o zveznih volitvah bomo poročali drugič.

Naši bolniki

V bolnici v Heerlenu se že dalj časa zdravi ga. Novak iz Geelena. — V bolnici v Heerlenu je bil tudi g. Edi Markon, kateremu je v rudniku zlomilo nogo. Zdaj je že doma. — Težko je bila bolna ga. Repec iz Brunssuma. Vedno je še bolan g. Frelih iz Brunssuma. V Heerlerheide sta bila tudi bolna g. in ga. Ambrož. — Gdč. Rezi Kozole se zdravi že dalj časa doma. — Resnikov stric je pa stalno v postelji. Ali bi ne bilo prav, če bi se ga pogosteje spomnili in ga obiskali? — G. Ivan Banič tudi že dalj časa boleha. — Z motornim kolesom se je ponesrečil g. Leo Kajbič, ko se je peljal na delo. Zlomil si je roko v zapestju dvakrat. Bogu hvala, da ni bilo hujšega! — Ta zima našim ljudem ni prizanesla z boleznijo in tudi nesreča ni počivala. Vsem bolnikom želimo popolno in skorajšnje zdravje.

Plošče

Naši muzikantje »Slovenski Limburžani« so izdali spet lepo gramofonsko ploščo. Čestitamo in želimo še veliko uspeha! — Prav odlična plošča s 4 melodijami je Telefunken HX 1106 (na 45 obratov); plošča Telefunken UH 9279 (na 45 obratov) pa ima melodijo pesmi »Bod' moja« in »Mi se imamo radi«.

Bolnišnice v Sloveniji

Največje zdravstvene ustanove v Sloveniji so klinične bolnišnice v Ljubljani. Splošne bolnišnice pa premorejo naslednji kraji: Celje, Brežice, Črna pri Prevaljah, Idrija, Koper, Jesenice, Maribor, Murska Sobota, Novo mesto, Ptuj, Slovenj Gradec, Trbovlje in Vipava.

Od specialnih bolnišnic naštejmo bolnišnice za pljučno tuberkulozo na Golniku, v Topolšiči, Ankaranu, Ormožu, Novem Celju pri Žalcu in Sežani. Za kostno tuberkulozo je v Valdoltri pri Kopru. Inštitut za tuberkulozo na Golniku se ukvarja bolj raziskovanjem te bolezni kot z zdravljenjem.

V Postojni je bolnišnica za ženske bolezni in porodništvo. V Kranju je porodnišnica. Zraven tega sta materinska domova v Ljubljani in Mariboru.

Dežji domovi sprejemajo zdravstveno ogrožene otroke do treh let.

V Ljubljani, na Studencu pri Ljubljani, v Idriji in v Begunjah pri Radovljici so bolnišnice za duševne in živčne bolezni.

Omenimo še razne zavode, ki se ukvarjajo s posebnimi zdravniškimi nalogami kot n. pr. Zavod za rehabilitacijo invalidov v Laškem, Zavod za transfuzijo krvi, Zavod za zdravstveno varstvo študentov, Zavod za rehabilitacijo predšolske invalidne mladine v Stari gori pri Gorici in Centralni higienski zavod v Ljubljani.

Za dobro voljo

Tolažba. — Prijatelj vpraša: »No, Francelj, kako se počutiš v zakonskem stanu?« — »Hvala, dobro. Moja žena je pravi angel. Vsak dan mi pomaga pri pomivanju posode.«

Edison, pameten človek. — Ko je iznajditelj Edison leta 1912. nevarno zbolel, ga je družina tako dolgo nadlegovala, da je poslal po zdravnika, ki mu je predpisal zdravila. Edison pošlje recept v lekarno; a ko mu prinesejo zdravila, jih vrže skozi okno. »Kaj pa vendar delaš?« ga vpraša znanec. — »Ljubi moj,« odgovori Edison, »zdravnik mora živeti, zato sem poslal ponj. Lekarnar tudi mora živeti, zato sem naročil zdravila. Jaz pa tudi hočem živeti, zato sem zdravila vrgel skozi okno.«

Teorija in praksa. — Peter pride k prijatelju po nasvet. »V težkem položaju sem,« pravi. »Ne vem, kaj naj storim. Lahko bi oženil mlado vdovo, ki je bogata, a je ne ljubim. Lahko pa poročim tudi lepo in mlado dekle, a je revna. Kaj naj napravim?« — »Bodi pameten in ravnaj tako, kot ti veleva srce,« mu odvrne prijatelj. — »Imaš prav,« pravi Peter, »poročil bom mlado in revno dekle.« — »Dobro, če je tako, potem mi daj naslov od tiste vdove,« reče prijatelj...

»Trd bodi, neizprosen...« — Na veselem godovanju nekje na Goriškem se je zbrala večja družba prijateljev. Bili so prav židane volje. Ko je bila ura že precej pozna, se dvigne slavnostni govornik tretjič k navdušeni besedi. Z Jurčičevim »Tugomerom« začne zanosno deklamirati: »Trd bodi, neizprosen, moč jeklen...!« Nagajivi Miha pa precéj glasno šepne vmes: »Trd je že!«

Razloček med ženo in možem. — Kakšen je razloček med možem in ženo? — Možje so, kakor Bog zapove, ali pa tudi ne. Žena pa je vselej, kakor božja zapoved: vsaka namreč zmerom nekaj zapoveduje in nekaj prepoveduje.

V Ameriki. — »Veš, ko sem bil še majhen, sem padel z visokega nebotičnika.« — »A kako, da si sploh ostal še živ?« — »K sreči smo tedaj stanovali v pritličju...«

OTROŠKA MOLITEV

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Tebe ljubim, Stvarnik moj, * ki si ohranil me nočoj; * Tebi delo posvetim, * dušo in telo izročim.

O Marija, vodi me * po nedolžni poti * in ob smrti pridi mi * z Jezusom naproti.

Sveti angel varuh moj, * bodi vedno ti z menoj: * stoj mi noč in dan ob strani, * vsega hudega me brani! * Prav prisrčno prosim te, * varuj me in vodi me! Amen.

SVETOVNI EVHARISTIČNI KONGRES V MÜNCHENU 1960

Zadnji Vestnik »Slov. izseljenske zveze« poziva rojake po svetu, da se čimprej odločijo, ako se kongresa udeležijo. V velikem mestu Münchenu (Monakovo) je za tako množico, ki se bo zbrala na kongresu, že zdaj premalo prenočišč. Možno jih je dobiti še preko potovalnih družb v posameznih deželah.

Slovenci bodo imeli v času kongresa na razpolago posebno cerkev in tudi prostor za zborovanja, ki bodo 3., 4., 5. in 6. avgusta. Kongresni teden traja od 31. julija do 7. avgusta. Slovenci iz Trsta in Gorice so si preskrbeli prenočišča na božji poti v Altöttingu, precej daleč izven Münchena.

Mnogi Slovenci bodo šli iz Münchena še na Sv. Višarje k praznovanju 600-letnice romarskega kraja.

Poizkusi:

ZIMA

Zima, stara tetka je prišla.

Striček mrazek otrokom ponagajal je, v nasek, lica in roke se zaril je.

Otroci se zato niso zmenili, brž na sanke, so sklenili.

*mala Jožica Muha
Geelen, Nizozemsko.*

UREDNIŠKI KOTIČEK:

Knutange: Hvala za poslano. Bo prišlo na vrsto!

NAŠA LUČ

?

Ali
uganeš?

(Rešitve prihodnjič!)

REBUS

L L L L L + = 5 =

Kaj je zapisal s tem napisom starodavni
človek?

ENACBA

$$(a - b) + (c - d) + (e - f) = X$$

Da boš rešil to nalogo, pogruntaj besede, ki pomenijo: a) hrib pri Ljubljani, b) sovražnik divjačine, c) prostorninska mera, d) veznik, e) vrsta državnega davka, f) žensko ime, X) vrh v planinah Karavankah.

PRAVOKOTNIK

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Besede pomenijo *navpično*: 1. tekočina, 2. romarski kraj v Franciji, 3. kotlina, luknja, 4. slišati, 5. del telesa, 6. brat očaka Jakoba, 7. opojna pijača, 8. en sam, 9. poglavitni greh, 10. moško ime, 11. del cvetlice, 12. ognjenik na Siciliji.

V 1. vrsti zgoraj: sežigajo ob začetku in blagoslovljajo ob koncu postnega časa.

Če boš prav uganil, boš dobil v spodnji vrsti črke: edaiavonanta.

KAJ JE TO?

Nepovabljen pridem sam,
siliti pa se ne dam;
kdor me videti želi,
leže naj in zameži.

REŠITEV UGANK IZ PREJŠNJE
ŠTEVILKE

Kdo? — Letalca.

Pravokotnik. — Križev pot.

Uganka. — Sneg.

Ugani. — Občinski revež.

Na razpolago so naslednji prevodi
knjig v tuje jezike:

Josip Jurčič: JURIJ KOZJAK

v nemščini	broširan 30.—	vezan 45.—
francoščini (4. izd.)	" 35.—	
novogrščini	" 30.—	" 45.—
angleščini	" 40.—	
latinščini	" 30.—	" 45.—
italijanščini (2. izd.)	" 30.—	

Franc S. Finžgar: SEDEM POSTNIH
PODOB

v slovenščini	broširan 8.—
hrvaščini	" 8.—
francoščini (6. izdaja)	" 7.—
angleščini	" 7.—
nemščini	" 10.—
portugalščini	" 9.—
novogrščini	" 8.—

Franc S. Finžgar: DEKLA ANČKA in
STRICI

v nemščini	vezano 55.—
------------	-------------

P. Herman Vodenik: LOJZE GROZDE

v francoščini	broširano 30.—
---------------	----------------

Filip Terčelj-Grivški: VOZNIKI

v francoščini	broširano 30.—
---------------	----------------

Naročila za navedene knjige in prednaročila za Finžgarjev roman »Pod svobodnim soncem« v francoščini, nemščini in novogrščini; za Jurčičevega »Desetega brata« v nemščini ter »Jurija Kozjaka« v nizozemščini, poljščini, portugalščini in španščini sprejema

DR. FERDINAND KOLEDNIK
S t a m s, Tirol, Austria